

عنوان مقاله:

اصل آزادی قراردادها در برخورد با محدودیت های آن

محل انتشار:

پژوهشنامه تطبیقی دادپیشگان، دوره 2، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

الهام احمدی بنی

خلاصه مقاله:

همه اشخاص در انعقاد قرارداد برای برطرف کردن احتیاجات و رسیدن به اهداف خویش آزاد هستند، این آزاد بودن را آزادی قراردادی تعریف کرده اند. اصل آزادی قرارداد به عنوان قسمتی از اصل حاکمیت اراده از بحث های مهم و پایه ای حقوق قراردادها محسوب می شود و ماده ۱۰ قانون مدنی یکی از نتایج اصل فوق الذکر است. عقد از نظر ترتیب آثار و احکام قانونی و همچنین تشخیص نوع و ماهیت توافق، بر پایه قصد طرفین قرارداد می باشد و بنا بر دیدگاه ارجح، مقصود از قصد در این معنا، قصد و اراده باطنی می باشد. اگرچه در بیان مفهوم بیان شده نه تنها اتفاق نظر وجود نداشته، لیکن در مواردی از آثار حقوقی تفاوتی بین اصل و قاعده مدنظر در نظر گرفته نشده است. ولی در عصر حاضر با توجه به تحولات اقتصادی و اجتماعی صورت گرفته از گستره حاکمیت این اصل به شکل قابل ملاحظه ای کم شده است. عوامل اصلی محدود کننده این اصل را می توان قانون، اخلاق حسنه و نظم عمومی و دولت به شمار آورد. پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی درصدد بررسی محدودیت های فراروی اصل آزادی قراردادها می باشد.

کلمات کلیدی:

آزادی قراردادها، نظم عمومی، اخلاق حسنه، دولت، قانون.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1955394>

